

danne, at man meget vel kan gaae denne Vej. Derfom Thingets Fleertal gaaer ind paa det Forslag, jeg agter at stille, naar nærværende første Behandling er sluttet, at dette foreliggende Udcast henvises til det Udvalg, der er nebsat angaaende Regjeringsudkastet med samme Titel som dette, vil dette Udvalg visseelig, naar det har begge Love til Behandling, maastee paa en eller anden Maade kunne formilde den Form, som den ærede Minister mener er uehelig. Det vil jo i ethvert Tilfælde, ligesom det foreløbig har været Gjensstand for Overveelse mellem disse 11 Medlemmer, atter, naar begge Love ere henviste til dem, blive Gjensstand for nærmere Overveelse, hvorvidt man vil kunne gaae en saadan Vej eller ikke. Jeg troer derfor virkelig, at den ærede Indenrigsminister, hvem Lovens Fremme ligger saa varmt paa Hjerte, medens jeg paa den anden Side kan forsikre, at den ikke ligger de 11 Medlemmer mindre varmt paa Hjerte, vil kunne berolige sig i saa Henseende, idet jeg haaber, at det vil kunne lykkes at bringe Loven igjennem i denne Samling.

Berg: Jeg kan ikke Andet end paasjønne, at det Udvalg, der er blevet nebsat over Regjeringsudkastet om den samme Sag, har taget Hensyn til de Udtalelser, der ved første Behandling af Regjeringsudkastet fremkom om at samle alle herhen hørende Bestemmelser i eet Lovforslag. Det paasjønner jeg, og hder jeg for mit Bedkommende det ærede Udvalg min Tak for, men naar Udvalget, forbi det er gaaet denne Vej, hvilket jo forresten fulgte af sig selv, forsaavidt det vilde indkomme Thingets Anstuelser, vil, at vi skulle opgibe vor rimelige og billige Ret til at stille Forslag til Forandringer i det vedkommende Lovforslag, saa troer jeg, at Udvalget gjør for stærke Fordringer paa vor Nøjsomhed. At det er os, som samtidigt vilde stille gjennemgribende Ændringer til Regjeringsudkastet, behageligt, at vi kunne gjøre det samme Arbeide under den Form, der nu tilbydes, idet vi derved spare

et ikke ubethdeligt Arbeide, er klart, men at vi, fordi Udvalget har gjort dette Arbeide for os, skulde, af Hensyn til denne Udtalelse fra den ærede Forslagsstiller, være iastaarne fra at stille de Ændringer, som maastee mangen En af os kan finde nødvendige, som Betingelser for overhovedet at give Forslaget sin Stemme, er en Betragtning, som jeg maae tillade mig udtale, at jeg ikke kan gaae ind paa. Altsaa, med Paasjønne og Tak til det ærede Udvalg for dets Arbeide hidtil, — dog med den Bemærkning, at Udcastet vistnok meget haardt kan trænge til Gjennemsyn med Hensyn til Sproget — skal jeg forbeholde mig min Frihed til, naar Forslaget kommer til 2den Behandling, at stille eller være med at stille de Ændringsforslag, som jeg troer ere hensigtsmæssige, og som maastee for Mangen af os kunne være fornødne for at kunne give vor Stemme til den Udvidelse af den communale Myndighed, som Forslaget gaaer ud paa.

J. A. Hansen: Det ærede Medlem maa ikke nøie have lagt Mærke til, hvad jeg sagde, thi ellers vilde han paa ingen Maade kunne have forstaaet mig saaledes, som han har. Der er ikke Spørgsmaal om, at jeg vil anmode nogetsomhelst Medlem om at undlade at stille et hvilket som helst Ændringsforslag, som han maatte ønske at stille til den Deel af Lovudkastet, som ogsaa indeholdes i Regjeringens Udcast — det er der ikke nogen Tanke om, at man skulde vente eller ønske, — men min Bemærkning var et Svar paa, hvad den ærede Indenrigsminister havde anført. Den ærede Minister frygtede for, at naar man optog Valgbestemmelserne for Sogneforstanderstaber og Amtsraad, vilde man med Hensyn til Valgsørgsmaalet kunne komme meget vidt, da, som bekjendt, Valgret og Valgbarhed ere Punkter, hvorom der er megen Uenighed, og hvorom der kunde komme udførlige Forhandlinger tilstede. Hvad jeg udtalte, var altsaa, at vi havde det Haab, at, idet vi optog Valgbestemmelserne, vilde Thingets Fleertal lige-